

til Udvidelse af Espergærde Holdeplads. Endelig er der da Haab om, at Beboerne derude kunne faa deres retfærdige Krav om fuld Godstrafik ført igennem, saa at de kunne faa ikke alene Stykgods, som de hidtil have kunnet faa, men ogsaa Vognladningsgods osv. derud. Det er et gammelt Krav, og det har holdt haardt at komme saa vidt; der har i mange Aar været en stærk Modstand derimod fra Statsbaneadministrationens Side. Denne Modstand synes nu at være brudt, og det er jeg glad ved. Det eneste, der kunde siges i den Anledning, er maaske dette, at nu vil man have, at Beboerne derude for 3die Gang skulle betale til Anlægget ved Espergærde Holdeplads. Man har to Gange før afkrævet dem forholdsvis betydelige Beløb, og nu skulle de atter til at punge ud. Men det kan maaske siges at være en Art Værdistigningsskat, og jeg tænker, at Beboerne derude ville se saaledes paa Forholdene og skaffe den fra deres Side nødvendige Sum til Veje. Jeg er, som sagt, glad over, at det nu endelig er lykkedes at faa disse uheldige Forhold ændrede.

Jeg skal dernæst udtale min Tilslutning til de Udtalelser, der faldt fra det ærede Medlem fra Lyngby (Wilmann) angaaende 15de Lønningsklasse. Jeg vil opfordre til, at man snarest muligt søger at skaffe disse Folk, de daarligst stillede indenfor Jernbaneetaten, nogen Lønforhøjelse, og jeg vil varmt anbefale, at den Lønforhøjelse, man yder dem, faar tilbagevirkende Kraft til 1. April i indeværende Aar. Det forekommer mig, at det vilde være en Retfærdighedshandling overfor disse Folk. Thi naar man i Fjor vedtog en Lov, der gav de bedre stillede — Folk, der i de allerfleste Tilfælde i Forvejen var betydeligt højere lønne end de Folk, her er Tale om — en Lønningslov med tilbagevirkende Kraft til 1. April i indeværende Aar, forekommer det mig, at det er et Retfærdighedskrav, der fremkommer fra 15de Lønningsklassens Side, naar ogsaa de mene at burde have deres Lønforhøjelse beregnet fra den Tid.

Endelig er der et andet Spørgsmaal, som jeg har haft Lejlighed til at omtale i Fjor, og som blev ret udførligt omtalt af det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), og det er Spørgsmaalet om Privatbanefunktionærernes Lønninger. Jeg kan ikke komme bort fra, at naar det faktisk er Ministeriet for offentlige Arbejder, der dikterer disse Lønninger, maa det ogsaa være Regeringen muligt at træffe en Ordning,

hvorefter disse overordentlig daarligt stillede Funktionærer kunde faa deres Lønninger forhøjede. Det forekommer mig, at man fra Ministeriets Side maatte kunne lægge noget Pres, og vel ikke saa ganske lidet, paa Bestyrelser for Privatbanerne, der ikke ville forhøje deres Funktionærers Løn, men ikke desto mindre har det hidtil været saaledes, at man tværtimod fra Regeringens Side har sat sig imod Lønforhøjelse ved Privatbanerne. Jeg tror ikke, det er heldigt vedblivende at gaa den Vej, at man modsætter sig Privatbanefunktionærernes Krav, thi det kunde jo hænde, at det en Dag alligevel gik galt, og at disse Mennesker sagde: Som det gaar nu, kan det ikke længere gaa, vi kunne ikke længere eksistere paa disse Lønninger. Jeg begriber i mange Tilfælde ikke, hvorledes disse Mennesker bære sig ad med at eksistere paa disse Lønninger. Det kunde en Dag pludselig gaa saa galt, at de standse en eller anden af disse Baner. Jeg kan meget godt tænke mig, at Forholdene kunde drive disse Mennesker dertil. Jeg vil altsaa varmt anbefale den højtærede Trafikminister at overveje, om der ikke kunde findes en Maade, hvorpaa man fra Regeringens Side kunde opstille et Lønningsreglement, som vel ikke behøvede at gælde for alle Baner — Forholdene kunne være noget forskellige —, men som dog kunde være nogen Vejledning for de paagældende Jernbanebestyrelser, naar de tage Spørgsmaalet op om Lønningsforbedringer for deres Personale. Dermed burde følge en Tilkendegivelse af, at da nu Statsbanerne i meget betydelig Grad have forhøjet Lønningerne for sit Personale, bør Privatbanerne ogsaa følge med. Jeg tror, det vilde hjælpe, hvis den højtærede Trafikminister vilde lade udgaa en saadan Bekendtgørelse til Banerne. Det vilde have stor Betydning og vilde være heldigt baade for de paagældende Funktionærer og for Banerne.

Dernæst skal jeg varmt anbefale en under § 27 optagen Bevilling paa 6,000 Kr. til Udbedring af Snekkerstens Baadehavn. Jeg har det Haab, at Finansudvalget vil gaa med til denne Bevilling. Det gælder om at faa denne Havn udbedret i ret betydelig Grad, og det, der foreslaas, er altsaa Halvdelen af det Beløb, der vil medgaa. Ligeledes kan jeg glæde mig over, at der ogsaa er tænkt paa Hornbæk Havn. Denne Havn har i adskillige Aar været delvis ubrugelig paa Grund af Til-sanding. Der har paa forskellige Maader været kvaksalvet med Havnen for at for-